

יוצא לאור ע"י

מרכז היכל הקודש הסידי ברסלב

בנשיאות

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

וויליאמסבורג יע"א

287 העיווארד סט.

פרשת ויחי טו טבת תשע"ג לפ"ק

הדלקת הנרות 4:21 מוצאי שבת 5:49

ההיכל

במשנתו של רבינו הקדוש והגורא מוהר"ן מברסלב ז"ע

זיו הפרשה

ולאיש כזה אין חשש ח"ו לילך בדרך שכל כי לא יפול ח"ו, וכמו שאמר רבינו ז"ל (לקו"מ ח"ב סי' י"ט) ובאמת איסור גדול מאד להיות מחקר ח"ו וללמוד ספרי החכמות ח"ו רק הצדיק הגדול מאד הוא יכול להכניס עצמו בזה וכו' כי שבע יפול צדיק וקם וכו' עיי"ש, ולזה הי' לפי דעתו גדעון יותר גדול במעלה שרצה לידע דברי השי"ת ע"י אותות כדי שיבוא להשכל וידע אותו ית' ע"י השכל.

אבל יעקב אבינו אחו בדרך האמונה כי הוא העיקר לכן כתיב וימאן אביו, וימאן בגימ' האמונה, ר"ל כי אדרבה ע"י אמונה גדולה יאחו עצמו בכל הכוחות וימאן לשמוע אל המפתים והמסיתים שרוצים למנעו, יותר מאלו ההולכים בדרך השכל, וכמו שמוכר בספרים כי במדינת שפאניא כאשר הי' גזירת שמד ר"ל אלו האנשים החכמים אשר הלכו בדרך חקירה ושכל לא עמדו בנסיון רק המירו דתם ר"ל, ואנשים הפשוטים אשר אחו אמונה פשוטה הם מסרו נפשם על קידוש השם.

ובזה יש לפרש שכל את ידיו כי יעקב אבינו אחו בדרך אמונה המרומז בידיים כמ"ש ויהי ידיו אמונה כניל ועי"ז דיקא באים אל השכל.

(פ' עונג שבת מהצדיק רבי אפרים"ל מפשעברבארזו ז"ע מנדולי חסידו ברסלב יומא דהייליא מ"ז פבת תש"ו לפ"ק (בדאי שעתא בעיניק זו) - ויהי"ר שיהיה שפתותיו דוכבות קבר וי"ל מוכ בעדינו ובעד כל ישראל אמן)

ע"י ששומר את ימיו עולמו רואה בחייו

ויהי ימי יעקב שני חייו. ואיתא חייו הוא בשני יודין היינו חיי עוה"ז וחיי עוה"ב - וי"ל על דרך שאמרו חז"ל עולמך תראה בחיך שעוד בזה העולם יחי' עוה"ב להתענג מזיו השכינה והוא ע"י שהאדם שומר את ימיו, ובתוקף טרדותיו וצרותיו שומר על זמנו לברוח רק אליו ית' ואל התורה הק' ומשתף שם שמים בצערו כי יודע אשר השי"ת הוא עמו בצרה, אז לא רק שזוכה לעוה"ב, רק גם בזה העולם ישיש וישמח שהשי"ת אתו עמו ואצלו ועי"ז ימלאו ימיו בטוב וזהו "ימי יעקב" אם שומר על הימים אז "שני חייו" תרתי משמע דהיינו שעוד בזה העולם יחי' חיי עוה"ב.

(תוך הנחל)

לאחוז באמונה פשוטה ולא לילך אחר השכל המדומה

ענין הוויכוח שהי' בין יעקב אבינו ובין יוסף הצדיק בזה אשר שת יעקב יד ימינו על ראש אפרים והוא הצעיר ושמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו וכו'.

י"ל דהוויכוח שלהם הי' בדרך זה, כי גדעון יצא ממנשה ויהושע מאפרים כידוע, ומצינו בשופטים קאפיטל ו' ששאל גדעון מהשי"ת שיעשה לו אותות אם יזכה להושיע את ישראל עיי"ש. ואצל יהושע לא מצינו ששאל אות או מופת מהשי"ת רק האמין בפשיטות באמונה שלמה, וכן יהושע הוא בחי' לבנה בחי' אמונה כידוע, ובהו"ל שהוויכוח שלהם הי' אם יותר טוב לעבדו ית' בדרך שכל, וכמו שאומרים העולם בשם הרמב"ם ז"ל שאמר על ספרו מורה נבוכים שאף שיוכלו הרוב לטעות בו מחמת עומק החקירות שבו ויבואו לידי כפירה ר"ל, עכ"ז האחד שיזכה לידע השכליות האלקיות שבו על נכון ויקויים בו הכתוב וידעת היום והשבות אל לבבך כי הי' הוא הא' וכו' כדאי הדבר, אבל רבינו ז"ל אמר כי העיקר הוא אמונה וכו', וצריך להשליך את החכמות ולעבדו ית'ש בדרך אמונה פשוטה. ולהתרחק מחקירות כלל וכלל, אפי' מספרי חקירה שחברו גדולי ישראל צריכים להרחיק מהם, ובאמת ע"י אמונה פשוטה וזכה האדם לבוא לידיעה כדכתיב וארשתך לי באמונה וידעת את ה'.

וכ"כ רבינו ז"ל בליקוטי מוהר"ן (חלק א' סי' צ"א) לפרש הפסוק (שמות יז יב) ויהי ידיו אמונה עד בוא השמש, שצריך שיהיה לו אמונה כל כך עד בא השמש היינו עד שיבא עי"ז אל השכל הנקרא שמש.

ומוהר"ת ז"ל פי' על הפסוק (יחזקאל א') נפתחו השמים ואראה מראות אלקים, שהוא ר"ת אמונה, שעי"ז גודל כח האמונה וזכה לראות אלקותו ית' כמו שרואים בעינים ממש..

ולפי"ז י"ל כי יוסף הצדיק אחו בדרך לידע מהשי"ת בדרך השכל וידיעה מחמת שהיתה אמונתו חזקה מאוד כי הי' צדיק יסוד עולם (עי' בליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ל"א שאין קיום אמונה אלא על ידי בחי' ברית עיי"ש),

מרכז "היכל הקודש" חסידי ברסלב

בית המדרש התלמידים וויליאמסבורג
בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

קול דינה וישועה באהלי צדיקים

בחדרת קודש ומקרב כ"ב אנו שולחים ברכת מזל טוב המה ולכבית אל האי גברא יקירא ראש הבורתינו חסידי ברסלב, הגאון הצדיק שמו הטוב הולך לפניו, משיב רחוקים אל כנפי השכינה, מחזק ומעודד לבבות נשברות, ורבים הולכים לאורו, ושותים בצמא את דבריו, ויונקים חיות והתחזקות מספריי הרבים שחיבר

מזרינו ורבינו

רבי אליעזר שלמה שיק שליט"א

נשיא ומנהל קהילת הקודש "היכל הקודש" חסידו ברסלב בארץ ישראל.

דרגל נישואי נכדו היקר

התקן הבחור הח' המופלג בתו"ש נמר אלו"ל

בן חתנו הרה"ג פאר מקדושים ר' משה אסטרייכער שליט"א

דומ"ץ ומנהל תורה בארץ אפרים י"ל

בן הגה"צ רבי אליעזר חיים שליט"א

מייבני ישיבת שני השמים בירושלים

עב"ג בת הרה"ג פאר מקדושים רבי מרדכי אלימלך הלוי וואונגער שליט"א

אב"ד שבת הלוי בארץ אפרים י"ל

בן הגאון האדיר פוסק הדור מרן בעל שבת הלוי שליט"א

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שמשמחה זו יומשך שמחה לכלל ישראל

המאילים

תלמידיו מתפללי בית מדרשינו

די דהיפרא

לקט דברי תורה וסיפורים מגדולי חסידי ברסלב אשר היאהרציט שלהם חל בימים הקרובים

הרב יצחק אייזיק ב"ר נתנאל מאומין זצלה"ה - ידוע בשם "ר' אייזיקל" - ח"י מבת תרפ"ד לפ"ק

בתהלה הי עני גדול וישב כל היום בקלוי, ומרוב עניותו הי שבור ורצון כחרם הנשבר והי מר לו מאד מאד, ופע"א לא הי לו אפילו מה לאכול ועלה אל ציון רבי"ל והתחיל לבכות הרבה מאד כמר נפשו וצעק ואמר: רבי איך וויים וואס איהר ווילט פון מיר מאכין (שיהי עני) אבער איך קען דאס נישט איבערטרענין, והאריך בזה מאד, גם ביקש שם שמשותקק להוציא מכה אל הפועל להיות בארץ ישראל אך אין לו כסף לזה, אח"כ כשירד מהציון פגש בעושר אחד ושאלו: אולי אתם רוצים לעבוד אצלי להיות ה"נאמן" ותיכף הסכים, ומצא חן בעיני העשיר מאד מאד.

והנה אותו עשיר, הי לו סכסוך בענין ירושה אצל משפחת אשתו שגרו בארץ ישראל, וביקשו בני המשפחה שיבא ויפשר ביניהם, והוא יען שהי עמוק ומרוד בעשירותו ובמסחרו ועם פועליו לא הי יכול לנסוע, וחיפש איזה אדם הראוי לזה, וסיכב הש"י סיבות לטובה שנכנס בלבו אט אזא מענטש וואלט געווען גוט פאר איין שליח, וניגש אליו והציע לו כל הענין ואם הוא רוצה לנסוע על הוצאותיו כדי לעשות שליח ולהתפשר עם משפחתו, ותיכף ראה ר' אייזיקל כי תפלתו נתקבלה והסכים, ואז זכה להיות בארץ ישראל והי במקומות הק, וכן עשה שליח ונתפשרו על צד היותר טוב, וכשהור הצליח ד' דרכו מעלה מעלה עד שנעשה עושר גדול - והוא אשר בנה את הקלוי בנין של אבנים יפים עד מאד בשנת תרס"ג (ועד היום עומד הבנין, ונבוע"ה עדיין ביד הגויים), כי מרוב יפיו וחזקו לא רצו לסותרו) חילק ופיזר ביד רחבה סכומי עתק לאנשי היקרים ומסר נפשו עבור כל עניני רביז"ל וכל ימי חייו עזר לכל אנשי באופן יוצא מן הכלל.

גם בחיי היום יום שלו התנהג כפי דעת רבינו ז"ל והלך עם העצות הקדושות - וסיפור אחד הוא: בעת שהי כבר בא בימים נפטר נכדו שהי אברך צעיר רח"ל, ובשעת הלוי החלה אשתו של הנפטר ליייל ולבכות בקול קולות על רוע מולת, ואמרה: אוי בעלי... איך עזבת אותי... מה אעשה עכשיו בלעדיך... כיצד אוכל להמשיך עכשיו... מה יהי את... וכנהג. ובשמוע ר' אייזיקל זאת, הרעים בקולו ואמר: וואס 'דו וועסט מוין? 'דו וועסט דיך שוין איה מסדר זיין, אבער וואס וועט זיין מיט 'אים? וואס וועט 'ער' יעצט מוין? וויאזוי וועט ער זיך אן עצה געבן? וכששמעו כל הנאספים את דבריו נתעוררו למאד ביראה גדולה, הרי ר' אייזיקל איז דאך גערעכט - כי בעוד האדם חי יכול לתקן הכל, והכל יכול להשתנות, אבל אחרי שעוברים את זה העולם כבר אי אפשר לעשות שום דבר, והולכים לדוננו וכו' ומי יודע מה יהיה... אשרי הזוכה להיות עם חשבון זה כי אז כל מוחו וכל מחשבתו כבר חושב בצורה אחרת, וכבר אינו דואג על עולם שאינו שלו, ושש ושמה בכל מה שפונה אל הש"י בתורה ובתפלה, וחסד, וסוד מרע, ועשה טוב, כי רק זה ישאר לו לעד ולנצח.

הרב ר' אפרים צבי ב"ר אלמר בן ציון קראקאווסקי זצלה"ה - המכונה ר' אפרים"ל מפשעדרבורג - מ"ז מבת תש"ו לפ"ק

הי צדיק גדול ותלמיד חכם עצום כבר מאז, ונסע אל צדיקי הדור - ופעם אחת נסע אל אחד מאדמורי פולין שדרכו היה שלא קיבל שלום מאדם שלא מבלי במקוה, ומחמת שבאותו יום עדיין לא הי במקוה ע"כ לא רצה ללכת לקבל שלו, ופתאום נגש אליו הרבי ונתן לו שלו, והוא ביודעו מקפידת הרבי שלא ליתן שלו, למי שלא מבלי במקוה באותו יום ענה ואמר את האמת: "היום עדיין לא מבלי במקוה" ונדעו הרב ואמר בלשון תמימה: "מה, אתה צריך מקוה? אתה קדוש וטהור בלי מקוה" והפליג במעלתו בפני החסידים באמרו: "הנה אדם זה דבוק בהקב"ה וממילא יש בו בעצם קדושה".

וסיפרו אנשי: שאותו ר' אפרים"ל מפשעדרבורג שהי למהן גדול וצדיק מופלא ועניו מופלג וצדיקי דורו היבכוהו במאד מאד, איך נתקרב אל דעת רביז"ל - שפעם אחת הי בווארשא והגיע זמן מנחה, וחיפש מנין שמתפללים קודם השקיעה, והראו לו השמיכל החסידי ברסלב, וראה איך שאנשים מתפללים בחיות ובדביקות גדולה, ומאד מאד נראתה בעיניו תפלתם, ושאל: מי הם, וענו לו: זה החייט מרחוב זה, וזה הסנדלר מרחוב זה, וזה הצבע מרחוב זה וכו', ענה ואמר: "אם הבעלי מלאכה הפשוטים מתפללים כל כך בדביקות ונראית יראת הטאם על פניהם על אחת כמה וכמה הלומדים שביניהם".

נשאר ממנו ברכה ספר "עונג שבת" מהמכתבים ששלח - ונרשם שם הרבה מה שהידיש בהלכה ובאגדה, ובפרט אשר מעת שנתקרב אל דעת רביז"ל הידיש תמיד בדברי רביז"ל, והרבה הרבה דיבורים נתקבלו מאד בין כלל אנשי ונתפשטו ונפוצו בישראל.

והא אחד מהן: בפסוק (פ' מקץ) "ויבא ההדרה ויבך שמה וירחץ את פניו ויתאפל ויאמר שימו לחם", כי באם אדם בוכה ומתהנן אליו יתברך ומפרש כל שיהתו וכל מה שעובר עליו בלשון שרגיל בה ומבקש שהש"י ירחם עליו וימשיך עליו שפע ופרנסה בניקל, שזוהו "ויבא ההדרה" שבא במקום מיוחד שאין שם בני אדם "ויבך שמה" שמבקש ובוכה אליו ית' וירחץ את פניו" שבהדמעות הוא רוחץ את פניו, ע"ז "ויתאפל" היינו שהתפלה מכנים בו אמונה פשוטה ומאריך אפו שלא יכעם ולא יקפיד על שום דבר וזה גורם "ויתאמר שימו לחם" שנמשך אליו פרנסה בניקל, כי רביז"ל גילה (ליקו"מ היא סי"ח) אשר הכעם והקפידות דוחה ממנו ממונו ופרנסתו - וע"כ צריכים לכוון בהפסוק פותח את ידיך השם הת"ך אפי' שזה השם מסוגל לפרנסה שע"י שיהתוך את אפו ולא יכעם ולא יקפיד כלל ע"ז יזכה להמשיך פרנסה בניקל שכל זה נמשך ע"י ריכוז תפלה ושיחה בינו לבין קונו בחדר מיוחד, אשרי שיאחו בזה.

המשך משבוע העבר

שיחות וסיפורים לרגל חילולת הגאון הקדוש מאור עינינו מורינו הרב רבי נתן וי"ע תלמידו המובהק של רביה"ק מוהר"ן וי"ע - עשרה במכת תר"ח לפ"ק

פרק א' שמירת הזמן

א. כל הנהגותיו וכל מעשיו היו בזריות ובמהירות גדול מאד, כמו הליכתו בבוקר למקוה הלך ופשט ולבש את בגדיו בתכלית המהירות עד שכמעט לא הי באפשרות שום אדם להשתנות עמו, וכן בעת כתיבתו היתה הקולמוס פורחת מתחת ידו שהי לפלא בעיני כל רואיו, וכן שאר מעשיו כולם הי במהירות גדול ונפלא עד מאד כי הי חם על כל רגע ורגע, כי הלא כל ימי האדם הם מנויים וספורים וקצובים, במספר אצל הש"י, וכל שעה שיתבטל בקניית הסחורה הנצחית תורה ותפלה מצוות ומעשים טובים היא אבידה נצחית אבידה שאינה חוזרת אבידה והפסד ריווח נפלא ונורא עין לא ראתה וכו'.

ב. וכל פרט ופרט מנהגותיו הן הגשמיים והן הרוחניים הכל עשה בזריות, ומאד מאד שנה את העצלות, וזריותו הי ניכר בכל תנעותיו עד שהליכתו הי בזריות נפלא.

ג. וכן "אמונת עתך" להרה"ה ר' אלמר מפעליקער ולה"ה מכיא בהקדמה כי מוהר"נ זי"ע אמר אודות קריאת שם הספר מהייו הק' של רביז"ל: "היי מוהר"ן ואילו תולדות של ימי הייו בעצמו קרא "ימי נתן" (והוא הנקרא "ימי מוהר"נ"), והשיב: כי רביז"ל זכה להיות בכל פעם היים חדשים בהשגות קדושות בתורה הקדושה על כן לסיפור הייו הקדושים נאה באמת לייחס השם "היים", אבל אני כל חכמתי ודעתי הן רק מרביז"ל, ועל ידו זכיתי לשמור ולקדש את ימי ושעותי להיות בהם ימים טובים וקדושים בעבודת הש"י, לכן השם "ימי" נאה ויפה לייחס להם.

ד. והי נודע לכל מכיריו שמיום התקרבותו לרביז"ל הי שומר את כל שעותיו ורגעיו בכל מיני שימור.

ה. והי אוהו תמיד המורה שעות (הזייגער) לנגד עיניו לכל ילך לאיבוד "אף רגע" מהייו ח"ו.

ו. וביותר הקפיד על הרגעים שבדרך כלל הולכים לאיבוד, על הרגעים האלו הוא שמר, והטף סעיף שו"ע, ועוד סעיף וכו', והצליח בזה ללמוד ולשגן הרבה פוסקים, וכמו"כ עוד שיחה בינו לבין קונו, וע"ז זכה למה שזכה, אשרי לו.

התחזקות

(פון ספר אשר בנחל, אידיש)

האב גוטע חברים וועסטו אויך ווערן גוט
 עס איז א גרויסער יסוד אין אידישקייט אז מען זאל זיך נישט מחבר זיין מיט שלעכטע חברים און מיט שלעכטע שכנים, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (סוטה ז'): הרבה שכנים רעים עושים, אז מען איז נאנט צו א שפן רע פארדארבעטע מענטשן, ווערט מען מיטגעכאפט מיט זיי, ווידערום זאגן די חז"ל (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ה') דתן ואבירם שהיו שכנים לקראת בעל מחלוקת לקו עמו ואבדו מן העולם; די צוויי רשעים דתן און אבירם וואס זיי האבן דערצערענט אלע יארן משה רבינו, זיי זענען געווען נאנט צו קרח זענען זיי אויסגעריסן געווארן פון די וועלט, ווידערום זאגן די חז"ל (תנחומא במדבר) אשרי לצדיק ואשרי לשכניו אלו שלשת השבטים שהיו סמוכים למשה ואהרן נעשו גדולים בתורה; די אלע וואס זענען געווען נאנט צו משה און אהרן זיי האבן זיך מחבר געווען צו זיי זענען זיי געווארן גדולים בתורה, זעט מען פון דעם אז אלעס איז תלוי אין א גוטע חבר, ווייל אז מען האט א גוטע חבר וועט ער מיר ציען צום בורא פל עולמים, חלילה וחס אז מען גייט מיט שלעכטע חברים ציעט ער מיד אראפ צום שאול תחתית ומתחתיו.

זענען אסאך משניות עפענט די קאפ צו פארשטיין אויך די גמרא
 זאלסטו זען צו זאגן זייער אסאך משניות פסדן די יקא, און זאלסט ענדיגן א פרק נאך א פרק, א מסכת נאך א מסכת, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, דאן זאלסטו אנהויבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו טון דיין גאנצן לעבן, לערנען אסאך אסאך משניות, ווארום די חז"ל זאגן (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה; דער וואס לערנט אסאך משניות דער איז זוכה אריינצוגיין טיף טיף אין די תורה הקדושה; ווידערום זאגן די חז"ל (בבא מציעא לג.) ולעולם היו רץ למשנה יותר מן גמרא; זאלסטו שטענדיג לויפן צו די משניות מער ווי צו די גמרא; ווארום אז א מענטש לערנט אסאך משניות, עפענט זיך אים דער קאפ ער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גמרא, און אויסערדעם דורכדעם וואס מען לערנט משניות איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך משניות, אפילו דעם זאגן משניות איז מטהר את הנפש.

דער עיקר תשובה איז וידוי דברים
 זאלסט זיך צוגעוואוינען אויסצורעדן זיך דאס הארץ פארן בורא פל עולמים, וואס דו דארפט האבן זאלסטו נאר בעטן דעם באשעפער, און דו וועסט אלעס באקריגן, ווייל ביי אים איז זייער זייער חשוב תפלה ווען א איד גיסט זיך אויס דאס הארץ פאר אים מאכט ער א רעש אין אלע הימלען, ובפרט ווען ער זאגט אויס דעם בורא פל עולמים וואס ער האט געטון, ער איז זיך מתוודה אויף זיינע חטאים און עוונות, דאס ווערט זייער נתקבל אין הימל, און דאס ברעכט דורך אלע חומות און מויערן וואס דער מענטש האט אויפגעשטעלט דורך זיינע זינד, ווארום ווען א מענטש איז שטארק ביי זיך און ער גיסט טרערן צום בורא פל עולמים, און ער איז זיך מתוודה זאגן די חז"ל (תורת כהנים בחוקות) אופן פסוק (ויקרא כו) "והתוודו את עונם מיד שהם מתוודים על עונותיהם אני מוחל להם; און די רמב"ם פסק'נט (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') דאס עיקר התשובה איז וידוי דברים, וכל המרבה להתוודות הרי זה משובח; און די הייליגע רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') ווען א מענטש זינדט רחמנא לשון, ווערט די זינד אריינגעקריצט אין זיינע בייער, און זיי זענען זיך נוקם אין אים, און ווען דער מענטש איז זיך מתוודה און ער זאגט רבנו של עולם איך האב געטון דאס און דאס און דאס וכו', און ער רעדט ארויס אלעס וואס ער האט געטון, גייען ארויס אלע עוונות פון זיינע בייער און ער ווערט פרייליך און ער שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען אויסצורעדן זיך זענען זיך פארן בורא פל עולמים, און וועסטו זען ווי דו וועסט ווערן אן אנדערע מענטש, דער עיקר זאלסטו זיין פרייליך, מען טאר נישט זיין צוגעלייגט, דער אייבערשטער איז א גוטער, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קמא) "טוב הוי"ה לכל רחמיו על כל מעשיו" דער בורא פל עולמים וייל נאר אז מיר זאלן תשובה טון, גלייך ווען א מענטש טוט תשובה זאל ער זיין פרייליך, ווייל ביים בורא פל עולמים איז תשובה זייער חשוב, איבער דעם שטארק זיך און הייב אן א גייע וועג אין לעבן.

אשר בן יעקב לאזט נישט אריין אין גיהנם
דער וואס לערנט אסאך משניות
 עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון לימוד משניות, ווארום משנה איז די אמתיות נשמה, און עס ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אשר בן יעקב זיצט על פתחו של גיהנום און ווען א מענטש האט געלערנט אסאך משניות לאזט ער אים נישט אריין גיין אין גיהנום ער זאגט זיי דער מענטש באלאנגט צו מיר, און דער הייליגער חיד"א ז"ל ברענגט (פני דוד ויחי) אז דאס איז מרומו אין פסוק (בראשית מט) "מאשר שמנה לחמו" שמנה"ה איז די אמתיות משנה, אשר בן יעקב איז ממונה אויף דער וואס ער לערנט משניות, איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ארויסרייסן פון די טומאה וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם.

מרכז היכל הקודש חסידי ברסלב
 בנישואות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א
 וויליאמסבורג יע"א
287 העיווארד סט.
זמני תפלות שב"ק בבית מדרשינו
מנחה עש"ק 45 מינוט אחר זמן הדה"נ
אחר התפלה שיעור קצר בפרשת השבוע
תפלת שחרית ברכות 9:45
הודו 9:55
קידושא רבא אחר התפלה
עם לימוד סיפורי מעשיות
מנחה שב"ק 25 מינוט אחר זמן הדה"נ
בברכת שבתא טבא
הנהלת הקהלה

לא לעיין בשעת התפלה וקריאת התורה

המשך זיו הדעת
 צריכים שני דברים, מצד אחד גרסא, שאדם יעשה לעצמו שיעור במשניות, לגרוס הרבה פרק אחר פרק, עד שיגיע לבקיאות, להיות בקי בששה סדרי משנה, ואחר כך יעשה לעצמו שיעור בעיון לאט לאט, היינו שלוקח משנה אחת ביום אחד, שאורך ללמדה זמן מה, עד שידע אותה בעיון היטב, וכן בגמרא, יעשה לעצמו שיעור אחד בגירסא, לגרוס דף אחר דף, עד שיגמור את כל הש"ס, ויהיה בקי במאמרי חז"ל, ושיעור שני בעיון, ללמוד בעומק הענין, להבין את הפשט ולפלפל בתורה, ולהוציא הלכה מגמרא, וזו שלימות הלימוד לשמה, ולכן צריכין את שניהם, ולזכור שישנו זמן שאדם אינו יכול ללמוד בעיון, כאמור לעיל, כשהוא בדרך או מוחו עיף וכו', עם כל זאת אינו פטור מן הלימוד, ויגרוס הרבה, ויזכך את המוח, ויבין בפנימיות התורה, וישנם זמנים שאדם פנוי, שאז עיקר השלימות ללמוד בעיון התורה.

(אשר בנחל חלק כ"א סימן ג' רל"ה)

להשיג הגליון ולהערות: בבית מדרשינו: 287 Heyward St. או לשלוח - Sfas hanachal 543 Bedford Ave. #235 Brooklyn N.Y. 11211 yoel72@gmail.com

הגליון נתנדב לזכות אשר זעליג בן אסתר וזו רבקה שנידל בת שרה יעורר השי"ת שיוכו לרב נחת מכל צאצאיו יהיה ביתם מלא מכל טוב